coordination (1)

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 19 mai 1956, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre", et sur un projet d'arrêté ministériel "modifiant l'arrêté ministériel du 4 mars 1927, en ce qui concerne la taxe sur la chasse", a donné le 8 juin 1956 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 19e mei 1956 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taxes en over een ontwerp van ministerieel besluit "tot wijziging van het ministerieel besluit van 4 maart 1927, wat betreft de taxe op de jacht", heeft de 8e juni 1956 het volgend advies gegeven :

Le projet d'arrêté royal reprend en les modifiant les dispositions contenues dans les articles 5, 6, 8 et 9 de l'arrêté ministériel du 4 mars 1927 et les insère dans le Règlement général **sur les taxes** assimilées au timbre. Le projet d'arrêté ministériel n'a d'autre objet que d'abroger les articles précités de l'arrêté ministériel du 4 mars 1927.

Deux arrêtés ne sont point nécessaires à cette fin. Il suffit d'insérer une disposition abrogatoire des articles 5, 6, 8 et 9 de l'arrêté ministériel, dans l'arrêté royal en projet.

\+

\+ \+

L'article 225^4 que le projet insère dans le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre prévoit que la numérotation des permis est clôturée "à l'expiration de la dernière année cynégétique mentionnée sur les formules".

L'article 225[5] parle incidemment de la validation des permis pour une nouvelle année cynégétique.

On voit ainsi apparaître une notion que le projet n'explicite pas autrement et qui n'existe pas dans les textes en vigueur.

Des renseignements fournis au Conseil d'Etat par l'administration, il résulte que depuis le 1er juillet 1955, il a été délivré des formules de permis devant servir cinq ans, grâce à des validations annuelles qui seront opérées à partir du 1er juillet 1956.

Ce système doit être apprécié en tenant compte de l'article 14, alinéas 3 et 4, de la loi du 28 février 1882, qui dispose :

"Les permis de port d'armes de chasse et les permis de chasse au lévrier sont personnels; ils ne sont valables que pour une année à partir du 1er juillet.

Un arrêté royal règle le mode, la forme et les conditions de leur délivrance".

Or, l'arrêté royal du 1er mars 1956 pris en exécution de cette disposition ne fait pas mention de la reconduction du permis. Il prévoit même que celui-ci ne peut être délivré aux personnes ayant subi certaines condamnations et qu'il peut être réfusé dans une série de cas, notamment aux interdits et aux personnes dont la mauvaise conduite, l'état mental ou les antécédents laissent supposer qu'ils feront un mauvais usage de leurs armes.

.../...

Cet arrêté royal entend manifestement que le commissaire d'arrondissement vérifie chaque année le mérite des candidats chasseurs. On ne peut, par une mesure fiscale qui ne constitue que l'accessoire de la réglementation, instituer des permis de cinq ans, dont la validité serait assurée chaque année exclusivement par l'apposition et l'annulation de timbres fiscaux.

Il conviendrait dès lors de compléter l'article 1er de l'arrêté royal du 1er mars 1956 par un alinéa rédigé comme suit :

"Les formules de permis sont établies pour une période quinquennale. Après l'expiration de chaque année de validité, le permis peut être validé pour une nouvelle période annuelle en observant les règles fixées pour la délivrance d'un nouveau permis".

\+

\+ \+

Le projet emploie l'expression "année cynégétique" pour indiquer le temps pendant lequel les permis sont valables, ce sera, pour les permis de port d'armes de chasse la période allant du 1er juillet au 30 juin et pour les permis de tenderie l'année civile.

L'expression "période cynégétique écoulée" figurant à la fin de l'article 225^{6} est obscure et devrait être remplacée par les mots "année écoulée".

Het ontwerp van koninklijk besluit herhaalt met enkele wijzigingen het bepaalde in de artikelen 5, 6, 8 en 9, van het ministerieel besluit van 4 maart 1927 en neemt ze op in de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taxes. Het ontwerp van ministerieel besluit heeft geen ander doel dan voornoemde artikelen van het ministerieel besluit van 4 maart 1927 op te heffen.

Daarvoor zijn echter geen twee besluiten nodig. Met een bepaling tot opheffing van de artikelen 5, 6, 8 en 9, van het ministerieel besluit in het ontworpen koninklijk besluit kan worden volstaan.

\+

\+ \+

Artikel 225^4, dat door het ontwerp in de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taxes wordt ingevoegd, bepaalt dat de nummering van de verlofbrieven "bij het verstrijken van het laatste op de formulieren vermelde jachtjaar afgesloten wordt".

Artikel 225^5 spreekt terloops van de geldigmaking van de verlofbrieven voor een nieuw jachtjaar.

Zo wordt ineens gebruik gemaakt van een begrip, waarover het ontwerp zich niet nader verklaart en dat in de geldende teksten niet voorkomt.

.../...

Volgens de inlichtingen die door de administratie aan de Raad van State werden verstrekt, zijn sedert 1 juli 1955 verlofbrieven afgegeven die vijf jaar lang kunnen dienen door jaarlijkse geldigmakingen, welke vanaf 1 juli 1956 zullen plaats hebben.

Dit systeem moet echter worden beoordeeld in het licht van artikel 14, derde en vierde lid, van de wet van 28 februari 1882, dat bepaalt :

"De toelatingen om jachtwapens te dragen en de toelatingen om met windhonden te jagen, zijn persoonlijk, zij zijn maar geldig voor één jaar te rekenen van de 1e juli.

Een koninklijk besluit regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden der aflevering ervan".

Het ter uitvoering van deze voorziening uitgevaardigde koninklijk besluit van 1 maart 1956 maakt echter geen gewag van de vernieuwing van het verlof. Het bepaalt zelfs dat het verlof niet mag worden afgegeven aan hen die bepaalde veroordelingen hebben opgelopen en dat het kan worden geweigerd in een aantal gevallen, onder meer aan ontzette personen en aan degenen wier slecht gedrag, wier geestestoestand of wier vorig gedrag laat veronderstellen dat zij een slecht gebruik van hun wapenen zullen maken.

.../...

Dit koninklijk besluit bedoelt klaarblijkelijk, dat de arrondissementscommissaris ieder jaar de verdienste van de aspirant-jagers onderzoekt. Niet door middel van een fiscale voorziening die slechts een bijkomende voorziening van de regeling is, mogen verlofbrieven voor vijf jaar worden ingesteld, waarvan de geldigheid ieder jaar alleen maar door het aanbrengen en het ongeldigmaken van fiscale zegels wordt verlengd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 1 maart 1956 dient dus met een als volgt luidende alinea te worden aangevuld :

"De formules van jachtverloven worden voor een periode van vijf jaren opgemaakt. Na het verstrijken van ieder geldigheidsjaar kan het jachtverlof voor een nieuwe periode van één jaar worden geldig gemaakt met inachtneming van de regelen inzake afgifte van een nieuw verlof".

\+

\+ \+

Het ontwerp gebruikt de term "jachtjaar" ter aanduiding van de geldigheidsduur van de verloven, dit is voor de jachtverloven de periode van 1 juli tot 30 juni en voor de verloven voor vogelvangst het kalenderjaar.

De uitdrukking "verstreken jachtjaar" die aan het slot van artikel 225^{6} voorkomt, is onduidelijk en moet worden vervangen door "verstreken jaar".

La chambre était composée de

Messieurs : F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président
J. COYETTE, conseillers d'Etat,
G. VAN BUNNEN,
P. COART-FRESART, assesseurs de la section de législation,
P. ANSIAUX,
J. CYPRES, greffier adjoint, greffier.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter
J. COYETTE, raadsheren van State,
G. VAN BUNNEN,
P. COART-FRESART, bijzitters van de afdeling wetgeving,
P. ANSIAUX,
J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE. Le rapport a été présenté par M. PIQUET, substitut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s.) J. CYPRES.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. LEPAGE. Het verslag werd uitgebracht door de H. PIQUET, substituut.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) F. LEPAGE.